

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 744/09
01.04.2009. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Виде Петровић-Шкоро, Љубице Милутиновић, Јованке Кажих и Миломира Николића, чланова већа, у правној ствари тужиље АА, против туженог ББ, кога заступа БА, адв., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду Гж.9014/08 од 23.10.2008. године, у седници одржаној 01.04.2009. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Београду Гж.9014/08 од 23.10.2008. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Петог општинског суда у Београду П.бр.3524/07 од 11.02.2008. године у ставу првом изреке забрањено је туженом становање у породичној кући аа, у којој станује заједно са тужиљом и наложено да се из ове куће исели у року од 24 часа. Ова мера заштите од насиља у породици одређена је на период од 10 месеци и може бити продужавана све док не престану разлози због којих је одређена. Ставом другим изреке забрањено је туженом да се приближава тужиљи на удаљености мањој од 100 метара на било ком месту на отвореном или затвореном простору где се она нађе и наложено му је да се уздржава од приближавања тужиљи на овој удаљености. Ова мера заштите од насиља у породици одређена је на период од 10 месеци и може бити продужавана све док не престану разлози због којих је одређена. Ставом трећим изреке забрањено је туженом да приступа у простор око места становања тужиље у аа, на удаљености мањој од 200 метара и у простор око места њеног рада, такође у аа, на удаљености мањој од 200 метара с тим да му се налаже да се уздржава од приступа у ове просторе под претњом принудног извршења. Ова мера заштите од насиља у породици одређена је на период од 10 месеци и може бити продужавана све док не престану разлози због којих је и одређена. Ставом четвртим изреке забрањено је туженом да на било који начин даље узнемирава тужиљу и наложено да се уздржава од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања а којим угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство тужиље под претњом принудног извршења. Ова мера заштите од насиља у породици одређена је на период од годину дана и може бити продужавана све док не престану разлози због којих је одређена. Жалба не задржава извршење пресуде о одређивању мера заштите од насиља у породици. Ставом петим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље у делу којим је тражила да се ове мере одреде у трајању од једне године. Ставом шестим изреке обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 119.500,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Београду Гж.бр.9014/08 од 23.10.2008. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против пресуде Окружног суда у Београду тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности, као ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 12. на коју се ревизијом указује, обзиром да су разлози нижестепених одлука јасни и непротивречни и у складу са чињеничним стањем и изведеним доказима.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља и тужени су били супружници који су након развода брака 2002. године са двоје заједничке деце наставили да живе у заједничкој кући. Кућа у којој живе стечена је у браку, тако да воде спор око удела у брачној тековини. Међу њима су поремећени односи дуги низ година, а интензивно од пре четири године. Тужени својим понашањем угрожава тужиљу и њен телесни интегритет, душевно здравље и спокојство. На лоше односе и насиље у породици указује и чињеница да је вођено више кривичних поступака, када је тужени тужиљу физички малтретирао, тукао, чупао за косу, вређао погрдним речима пред децом и трећим лицима. Покренуто је и више прекршајних поступака против туженог због вређања, погрдних речи и узнемиравања тужиље. Тужиља је више пута подносила кривичне пријаве против туженог, а дрско и безобзирно понашање туженог посебно се манифестује у кући, закључавањем врата када тужиља изађе из куће, да не би могла да се у њу врати, претњом да ће је иселити из куће, искључивањем струје, спречавање долажења мајстора за обављање поправки у кући. Како је тужени након обављања сваког посла са себе пратио да спрове и преручи саби која је повремено са

Како је тужила након изоацивања из спаваће собе прешла да спава у дневну собу која је повезана са кухињом, тужени намерно и безобзирно у касним ноћним сатима, у непромерно време користи кухињу, лупа суђем, лупа вратима, пролази поред њеног кревета називајући је погрдним речима. Угрожена је и њена приватност, јер је прати на улици, једном приликом је колима насрнуо на њу. Приликом праћења упућује јој погрдне речи, псује а све у присуству деце или трећих лица.

Одлучујући о тужбеном захтеву тужиле, а полазећи од утврђених чињеница правилно су нижестепени судови применили материјално право када су туженом у складу са чланом 198. Породичног закона изrekli одговарајуће мере заштите налазећи да тужени врши насиље у породици у смислу члана 197. Породичног закона.

Према одредби члана 197. Породичног закона насиље у породици је понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице, с тим да се насиљем у породици нарочито сматра nanoшење или покушај nanoшења телесне повреде; изазивање страха претњом убиства или nanoшења телесне повреде члану породице или њему блиском лицу; ограничавање слободе кретања или комуникације са трећим лицима; вређање, као и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање. Одредбом члана 198. наведеног закона прописане су мере заштите које суд може изрећи против члана породице који врши насиље.

У конкретном случају Врховни суд налази да је правилно становиште нижестепених судова да је насиље над тужиљом као и њиховом заједничком децом, која су истовремено и очевици ових догађаја и пасивне жртве, константно, вишегодишње и да се оваквим радњама туженог угрожава телесни интегритет тужиле, њено душевно здравље и спокојство. Злонамерно, безобзирно и дрско понашање туженог према тужилци се понавља, па су судови ценили постојање насиља у породици понашањем туженог. С тим у вези правилно су судови туженом одмерили и изrekli меру забране становања, приступа и приближавања и даљих узнемиравања тужиле у складу са чланом 198. Породичног закона. Трајање изречених мера адекватно је тежини радњи, вербалног насиља, израженој упорности и створеном ризику од могућих последица, по интегритет и душевно здравље тужиле. Сврха мера заштите је спречавање и престанак таквог понашања које представља насиље у породици, решавање проблема који су довели до поремећаја у односима и насиља, те до коначног успостављања нормалних међусобних односа чланова породице. Како су судови управо то имали у виду приликом изрицања наведених мера заштите, то Врховни суд налази да су неосновани наводи ревизије туженог о погрешној примени материјалног права.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је на основу члана 405. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа - судија,

Владимир Тамаш, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

НН